

عنوان مقاله:

دانش بومی در ارتباط با خاک

محل انتشار:

اولین همایش ملی دانش سنتی محیط زیست در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

فاطمه امیری - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم و مهندسی خاک، دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

دانش بومی یا دانش محلی در واقع دانشی است که به فرهنگ هر منطقه مربوط می باشد و در طی گذر زمان و به صورت طبیعی به وجود آمده و دهان به دهان و سینه به سینه از نسلی به نسل دیگر منتقل شده است. دانش بومی در واقع یکی از راه های رسیدن به استفاده پایدار از منابع طبیعی می باشد و در واقع دانش بومی در ترکیب با دانش نوین، می تواند راهی مناسب برای رسیدن به توسعه پایدار باشد و در واقع دانش بومی مکمل دانش نوین می باشد. دانش بومی بخشی از سرمایه هر ملت است و دانش بومی ایرانیان در کشاورزی و استفاده از منابع طبیعی در سطح بالایی بوده به گونه ای که مورد استفاده سایر ملل ها در دوران گذشته قرار می گرفته است. در دانش بومی به طور کلی دسته بندی هایی وجود داشته است و کشاورزان از روی رنگ و بافت و گاه از روی مزه، خاک ها را دسته بندی می کردند. یکی از منابع مهم در خصوص شناخت کشاورزی و مدیریت آب و خاک در ایران کتاب ارشاد الزراعه بوده که توسط ابونصری هروی در سال ۹۲۱ هجری قمری نگاشته شده و خاک ها را به ۱۳ دسته طبقه بندی کرده است. در این مطالعه به بررسی نقش دانش بومی در شناخت خاک پرداخته شده است. این مطالعه بر اساس استفاده از کتاب و مقالات معتبر گردآوری شده که به موضوع خاک و انواع آن و جایگاه آن در نزد مردم پرداخته است.

کلمات کلیدی:

دانش بومی، دانش محلی، فرهنگ، استفاده پایدار، خاک، کشاورزی، ارشاد الزراعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2092421>

